

svarende Skrivelse til Statsbanerne, men paa et andet Omraade, som var kommet paa den Maade, pr. Postbud, op i Trafikministeriet, i et Erklæringsomslag er blevet sendt til Generaldirektoratet for Statsbanerne fra 1ste Departement i Stedet for at blive givet til Ekspedition af Statsbanerne, hvem det alene vedkommer, saa er det allerede ikke længere Spøg, saa er det Alvor. Saa er det Overdepartementet, der begynder at virke, saa er vi inde paa det Skraaplan, der lidt efter lidt ved sagte Gliden fører til Omsvøb, til Tidsspilde og til Kompetencetvistigheder, og det er ganske bestemt Folketingets som hele Rigsdagens Ønske, at disse Administrationer gennem deres Departementschefer, gennem Generaldirektøren, som er Departementschef, skal sortere direkte under Ministeren. Dette bliver saa meget mere Alvor, fordi der ved tredje Behandling af Finansloven blev bevilget Midler til, at Sager mellem Telegraf-, Jernbane- og Postvæsenet, som Ministeren maatte antage egnede sig til Fællessager, kan blive behandlet paa en særlig Maade. Paa det ærede Medlem for Assens-Kredsens (Klaus Berntsen) og min Forespørgsel, da Lovforslaget om Postvæsenets Styrelse var til første Behandling, erklærede den højtærede Indenrigsminister paa den den Gang fraværende Trafikministers Vegne, at det paa ingen Maade var Mening, at dermed 1ste Departement i Trafikministeriet skulde trænge sig ind eller blive trængt ind imellem Post-, Telegraf- og Jernbnevæsenet, og de paagældende Tjenestemænd, der benyttedes til Forberedelse af Fællessager, skulde kun være til Tjeneste for de paagældende Generaldirektører og ikke danne noget Mellemlid. Det er derfor, jeg vil tillade mig at forespørge den højtærede Trafikminister, som er til Stede her i Dag, om han efter disse to Ting, jeg har fremhævet, af hvilke den ene er offentlig bekendt, medens jeg tror paa Rigtigheden af den anden uden at have undersøgt det, ikke kunde finde Anledning til — det vil han ganske sikkert gøre, naar vi beder ham om det — at gentage den Udtalelse, han gennem den højtærede Indenrigsminister tidligere har fremsat, at det ikke er Mening, at 1ste Departement skal være et Led imellem de forskellige Generaldirektorater i Trafiketatene og Ministeren heller ikke i Fællessager, og om han saa ikke kunde finde Anledning til under en eller anden praktisk Form at gøre dette Departement opmærksom derpaa, inden den Forretningsgang, der er

en spøgefuld Ting og en Ting, der kan være sket ved en Fejltagelse, gaar over til at blive en Vane og fra en Vane bliver en Administrationsform og fra en Administrationsform bliver en Bevillingssag og fra en Bevillingssag paa ny bliver noget, som vi maa nedsætte en Kommission for at faa omordnet.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Jeg vil til det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) sige, at den lille Begivenhed, han sigtede til, og som har staaet refereret i „Nationaltidende“, skyldes en slet og ret Fejltagelse, hvis Enkeltheder jeg er i Stand til at gøre Rede for. Forinden Deputationens Ordfører henvendte sig i Ministeriet, spurgte han nemlig mig, hvor naar det vilde passe mig at modtage Deputationen, og da jeg kendte Deputationens Ærinde, tilraadede jeg ham hellere at drøfte den Sag mere indgaaende med Generaldirektøren. Dette Udtryk „Generaldirektøren“ opfattede Landstingsmand, Admiral Richelieu som gældende Generaldirektør, Departementschef Nordlien og ikke Generaldirektøren for Statsbanerne, og da saa Deputationen henvendte sig til Generaldirektør Nordlien, og denne korrekt erklærede, at det ikke kunde være rigtigt, saa fastholdt Admiral Richelieu, at det var rigtigt, at det var den Generaldirektør, man skulde tale med. Saaledes forholder det sig. Referatet skyldes formentlig Deputationen, som altsaa har afgivet det i god Tro, men alle Parter er nu oplyste om Sagens rette Sammenhæng og hermed altsaa ogsaa Rigsdagen.

Naar det ærede Medlem dernæst omtalte som noget, han havde faaet at vide underhaanden, at en Sag vedrørende Statsbanerne alene skulde være sendt fra 1ste Departement til Erklæring hos Statsbanerne, saa maa jeg udtale, at det kan kun skyldes en Fejltagelse. Thi der eksisterer ikke mellem de forskellige Embedsmænd nogen som helst Misforstaaelse af Karakteren af den Reform, som er gennemført ved Loven om Statsbanernes Styrelse. Ej heller findes der nogen Misforstaaelse med Hensyn til det Sekretariat, som er foreslaaet oprettet, og som skulde oprettes, samtidig med at Postvæsenet, som det jo var Hensigten, overgaar til Ministeriet for offentlige Arbejder. Man er fra alle Sider enig om, at ingen Sag vedrørende Statsbanerne eller vedrørende Postvæsenet skal behandles i Sekretariatet i sædvanlig ældre Betydning. Sekretariatet skal udeluk-